

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svetlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj V.

V sredo 27. Prosenca 1847.

List 4.

Zakon.

(Krajska narodna pesem.)

Oj zakon, zakon ti si svet,
Na teb' stoji vesvoljni svet.
Stoji, stoji jelkica,
Notri teče merzel studenc,
Po studenc' perplava ribica
V ustih pernese perstan zlat.
V jelki sedi pa tičica,
Je vzela ribi perstan zlat.
Tičica začela péti prelepó
Od stanú zakona svetiga:
Oj zakon, zakon ti si svet,
Na teb' stoji vesvoljni svet!
Mém' je prišel zlahten gospod,
Ko je slišal to tičico pet',
Še mi tako govori:
„Ko b' men' to tičico kdó vjél,
Hotel b' mu dat práv dober lon:
Pol gradú, pa pol blagá
Pa svojo tud' nar mlajši hčer.“
Še ga je slišal pubeč mlad
In je začel tičico lovit'.
Ko je preteklo let' in dan,
Pubeč je pa tičico vjél.
Nesel jo je zlahtnim' gospodu,
Gospod jo je djál v foglovž zlat,
Dal ji je rumene pšenice zobat';
Tičica ni hotla pit' pa tud ne jest,
Pa tud ne péti prelepó.
Zlahtni gospod vpraša tičico:
„Oh kaj je tebi tičica?
Kér nečeš pit' in nečeš jest',
In tud ne péti prelepó
Od stanú zakona svetiga,
Ali od rojstva božjiga!“
„„Jez pa že pred péla ne bom
De loveu ti plačilo daš.““
Zlahtni gospod pošlje po publiča,
Dal mu je že práv dober lon:
Pol gradú, pa pol blagá
Pa svojo tud' nar mlajši hčer.
Tičica začela péti prelepó
Od stanú zakona svetiga,
In od rojstva božjiga:
Oj zakon, zakon ti si svet,
Na teb' stoji vesvoljni svet!

Zapisal Poženčan.

lika podpora kmetijske občnokoristnosti, in vsak previden gospodar vé zvestiga posla tudi po vrednosti ceniti. C. k. kmetijska družba je to resnico že davnej spoznala in je več let tudi darila (premijske) pridnim pôslam delila — ali če ravno je bila ta ravnavna vse hvale vredna, ona vender svojiga naména ni dosegla, kér vsak dan vidimo, de je še veliko pamanjkanja dobrih pôslôv, obilno pa zani-kernih postavačev.

Večkrat se med družino in gospodarji napčino-nosti zató godé, kér veljavnih postav dobro ne poznajo, in takó se zgodi, de napčino vedenje poslov dostikrat zasluženim kaznim ali štrafingam odide in druge posnemavce za saboj potegne. Ako bi gospodarji vedili, de se zavoljo nečimernosti poslov per gosposki podpora zadobi, gotovo bi radi mersikako prigodbo ji na znanje dali; posli bi bili po tem takim ali boljiga zaderzanja podučeni, ali zavoljo večih pogreškov tudi kaznovani (štrafani), in marljivnost poslov bi se po tacih razgledih uterdila.

Previdnost vikšiga vladarstva nas v imenovanih okolišinah ni brez postav pustila; zakaj že ukaz (patent) 1. Gjudna leta 1787 je postave za družino v mestih, in ukaz 29. Kimovca ravno tistiga leta je postave za družino na kmetih vpe-ljal, in c. k. ilirsko poglavarstvo je 11. Prosenca 1820 pod številko 9655 ta ukaz zopet na znanje dalo in razglasiti velélo. Ali dolgo časa je že preteklo in misliti se mora, de te postave našim kmetovavcam popolnoma znane niso. Zatorej mislim bravcam vstreči, *) če jim zapopadek sedanjih v naši deželi veljavnih postav ponudim, ktere v imenovih ukazih (patentih) zapisane stojé. Ambroš.

Kratek zapopadek postav za družino.

I. Od vdinjanja v službo.

Vdinjanje v službo svojo stanovitnost zadobi, kader gospodar poslu oblubi, njega v službo vzeti, posel pa gospodarjevo oblubo poterdi in zavezo ali aro da. Ara tedej le samo skaže, de se je vdi-

Nekaj od pôslôv in njih dolžnost.

Vsak kmetovavec je že iz svoje lastne skušnje prepričan, de je pridna in zvesta družina ve-

*) Kar smo že davnej želeti, ste nam prijazno spolnili visokočastitljivi gospod komisár! Naj Vam bo za to očitna in serčna zahvala. Vredništvo.